XXI. évf. 1934 február 2. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.
Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 15., II emelet 25.

Új utszakasz elején.

„Én választottalak titeket és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek.“ János ev. 15, 16.

Misszióegyesületünk 1909. február 2-án alakult meg Pozsonyban. Akkor tartotta alakuló közgyűlését és első misszióünnepélyét. Elnökök lettek Scholtz Ödön, a Missziói Lapok szerkesztője, ágfalvai lelkész és Steltzer Endre pozsonyvárosi tanácsos. Jegyzője Prőhle Károly soproni theol. akadémiai tanár; pénztárosa Broschkó Gusztáv Adolf; ellenőre Morhács Márton budapesti lelkész. Védnökök dr. Zsilinszky Mihály v. b. t. t., egyházkerületi felügyelő, D. Baltik Frigyes és Gyurátz Ferenc püspökök és Stettner Gyula esperes. Az istentiszteleten prédikáltak Prőhle Henrik, Schmidt Károly Jenő, Lőw Fülöp és Morhács Márton. A liceum tornatermében lefolyt ünnepélyen Scholtz Ödön tartott előadást Schmidt Károly Jenő megnyitója után; Weishaupt Márton, a Lipcsei Missziő felügyelője a keletafrikai missziómezőről mutatot be képeket.

Ime néhány adat és név a multból. A 25 év előtti Isten szerezte napról. A nevek viselői közül némelyek még itt vannak közöttünk, mások már „elaludtak“. Egyetemes egyházunk testét s vele Egyesületünket is, Trianon feldarabolta. Az akkori, ma még élő vezetők és tagok egyrésze mai határainkon tul lakik. Mi hiszünk a „szentek egyességében“, s élőkkel és halottainkkal, itt és amott egynek érezzük, tunjuk magunkat az Urban. Egyesületünk jubileumán hittestvéri szeretettel köszöntjük a trianoni határokon túl lakó atyánkfiait s hálát adunk Istennek a sátorházakból a mennyei Atya hajlékaiba távozott elődökért.

A misszióban az egyház ráeszmél arra, hogy nem lokomobil, hanem lokomotív. Nem táborozó, hanem menetelő és harcoló serege a Krisztusnak. Az elmult 25 év nem jelentheti azt, hogy most pedig letelepedünk enni, inni és játszani. Nem jelentheti csupán egy utszakasznak a végét. Hanem elsősorban és főleg jelentenie kell egy új utszakasznak a kezdetét. Az a 25 év egyházunknak s vele Egyesületünknek nagy veszteséget hozott; van egy vérző sebünk. Hogyan feledkezhetnénk meg erről? De a Krisztus tegnap és ma és mindörökre ugyanaz s az ő sebeiből ma is bőséggel, gazdagon árad a kegyelem, a bocsánat, a megtisztulás és az erő a világba, mibelénk is. Az Úr kiválasztásai és rendelései ma is époly királyiak, teljes érvényüek és elkötelezők, mint bármikor. Áldása ma is forrás; parancsa ma is igéret; szolgálata ma is kegyelem.

Tehát 25 év multán új utszakasz! S ennek elején: nem mi, hanem az Úr Jézus Krisztus! Ő a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega! Nem mi választottuk őt, hanem ő választott és rendelt minket. Ha miránk lett volna bízva, vajjon őt választottuk volna-e? Hiszen még így is hányszor elfordulunk tőle s neki kell bennünket Szentlelkével újra meg újra magához téríteni. Hányszor meghidegülünk, s neki kell bennünket tüzével felhevítenie. Hányszor csüggedünk, s ő bátorít. Hányszor megállunk s ő indít. Az utszakasz elején erőssé kell tennünk elhivatásunkat és kiválasztásunkat.

Nem mulasztjuk el, hogy a mesgyén követ állítsunk fel: Mindeddig megsegített minket az Úr! De az Urnak emberekre, lelkekre van szüksége, s azért alázattal mondjuk: Imhol vagyok én, küldj el engemet! Az új utszakasz elején szenteljük oda magunkat Krisztusnak, a mi Urunknak, alázatos és engedelmes szolgálatra, hogy áldást nyerjünk és gyümölcsöt teremhessünk. A trombita érthetően szól. Krisztus serege, készülj a harcra és indulj a harcba! N. K.

Gondolatok az első 25 év mesgyéjén.

Kegyeletes érzéssel gondolok ma vissza azon boldog időre, mikor 25 év előtt a lutheri hitvallás alapján álló lelkészek, felügyelők és tanférfiak egy lelkes kis csapatával, hosszas, kitartó előkészítő munka után 1909 február 2-án Pozsonyban megtartottuk a „Magyarhoni Ágostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület" alapító közgyűlését. Kettős cél lebegett előttünk. Először megakartuk törni azt a jégkérget, amely a racionalizmus (észhitüség) sivár korszakában ráfagyott egyházi életünkre s úgyszólván képtelenné tette azt minden eredményes alkotó s léleképítő munkára. Másrészt ki akartuk ragadni azokat, akik itt és ott már ébredőben voltak, azon bűvösen csábító légkörből, amely a fővárosban református oldalról keletkezett pietisztikus körökből áradt feléjük, hogy ráállítsuk őket is a lutheri hitvallás irásszerű s azért megingathatatlan sziklaalapjára. Ezen a Krisztus tiszta evangéliumán felépült lutheri hitvallási alapon kapcsolódott be hazai ágostai hitvallású evangélikus anyaszentegyházunk Misszióegyesülete által a világchristianizálás nagy és szent munkájának oly áldásosan működő evangélikus ágába s hat szerény viszonyainknak megfelelő szerény eszközökkel, de teljes hittel és lángoló szeretettel 25 év óta közre, hogy a Lipcsében székelő evangélikus-lutheránus misszióegyesület keletindiai munkamezején a tamulnép, keletafrikai munkamezején pedig a dzsagga-négerek között minél többen megismerjék hittérítőink igehirdetése által ezt a drága evangéliumot s vezettessenek az ige által az egyedül üdvözítő *hithez* s *hit által* a földi és mennyei boldogsághoz.

Az első 25 év mesgyéjén, mint az alapítók egyikének, nem lehet más kívánságom, mint hogy Misszióegyesületünk azon egyházi hitvalláshűséghez, amelyből született s amely egyedül ad neki létjogosultságot, mindég *hű* maradjon s hogy egészségesen fejlődő

s fokozódó munkájából egyre több áldás szálljon úgy az általa is gondozott pogánykereszténységekre, valamint drága hazai evangélikus egyházunkra. Scholtz Ödön.

Kunszt Irén levele titkárunkhoz.

Tongtao, 1933. nov. 20. 107. Zsolt. 21. v.

Bocsássa meg, hogy csak most írok és hogy nem küldök semmiféle iratot. A Missziói Lapokat mindig nagy örömmel veszem és olvasom és hálásan köszönöm. A meghivót (a nviregyházai konf.-ra) ma kaptam meg, azt is köszönettel vettem és elolvastam. Örülök, hogy oly buzgó missziói élet van odahaza és hogy oly szép összeget küldtek a Lipcsei Misszióba.

Az Úr nagy kegyelméből okt. végén, több mint két hónapi távollét után visszajöttem Tongtaoba és itt pihenem ki az út viszontagságait. Először Tsingchowban voltam Zimmermannék bucsúzásakor. Velök Hsuningbe mentem, ahol két nőt keresztelt meg Z. misszionárius. Ők hétfőn továbbutaztak, én Hsuningben maradtam egy pár hétig az ébredező lelkek gondozására; sok örömöm is volt. Viszontagságos út (92 km) vitt onnan Lincsibe. Utközben Tang evangélista mindenütt prédikált és sok iratot osztott. Evangéliumokat is adtunk el. Néhány helyen: Kiamában, Hsiahsiangban és Suangkiangban olyan lelkeket találtunk, akikkel már előbbi utamban érintkeztem és akik még nem feledkeztek el a hallottakról. Így Kiamában egy Tang nevű asszony azt mondta nekem: „Maga már egy pár évvel ezelőtt itt járt! Én nem felejtettem el: Jézus megváltott minket!" Suangkiangban egy Ven nevű családnál töltöttük az éjszakát. A férfi néhány év előtt már megtérőfélben volt. Akkor a rablók elől menekülni kellett az egész lakosságnak és most mégis csak bálványt imád, sőt még hozzá ópiumot is szív és ópiumot árul. Tudja, hogy nagy a vétke és fél is, de előbb megint meg akar gazdagodni, azután hinni fog az Urban. Így mondja. Igazán sajnálatra való!

Utközben megeredt az eső és így térdig vizesen vándoroltunk órákig. Annyira átfáztam, hogy csak meggörbedve tudtam tovább menni. De az Úr megsegített és Lincsibe érve egy-két hét mulva újra helyreálltam és mindenfelé eljárhattam. Foasiuval (tongtaoi keresztyén nő) és Hongnéval (lincsii első keresztyén asszony) dolgoztam. Tongkia nyelven beszélt ez az asszony és bár csak tavasszal kereszteltetett meg, már nagy segítségemre van a munkában.

Ottlétem alatt a 95 km.-re fekvő Kuiba is elmentem, dolgom volt az előljáróságnál. Az alkalmat szintén arra használtuk fel, hogy utközben a sok faluban és az élénk kereskedelmi járási székhelyen hirdessük az egyedül üdvözítő evangéliumot. Két estén nagy hallgatóság előtt a vendéglőben és vásárcsarnokban beszéltünk. Az előljáró igen szívesen fogadott, ő maga is sok ideig hallgatta az evangéliumot a fővárosban és többek közt azt mondta: „Nincs senki, aki többet szenvedett volna, mint az Ur Jézus Krisztus." Külföldi módra építtet járásbirósági épületet, széles országutat. Így szólt: „Az önök imádságára számítok, mert a magam erejéből véghez nem vihetem."

Úgy az evangélista számára, mint számomra szenvedést jelentett ez az út, így reméljük, hogy áldásos is volt és most még nem ismert gyümölcsöt fog hozni. Az evangélista utközben megbetegedett (malária), úgyhogy két estén nem bírta az igét hírdetni és nem bírt ételt magához venni. Engem meg baleset ért mindjárt a Kui-i út kezdetén. Éspedig egy két méter mélyen fekvő szántóföldre zuhantam, mert a keskeny uton nem lehetett kitérni és egy arramenő véletlenül meglökött. Nagy fájdalmaim voltak a hátban, mintha csontom tört volna. Hangosan imádkoztam kinai nyelven. Erre a fájdalom megszünt. Kedves utitársaim felsegítettek állni és minden akadály nélkül tovább mehettem. Még két éjjel voltak fájdalmaim, de nappal nem volt semmi bajom. Csak, ha lehajoltam, éreztem, hogy belsőleg megsérültem. Mikor ötödnap épen visszatértünk Lincsibe, tudtuk, hogy nagy csodát mívelt velünk az Úr. Áldott legyen az O neve!

Sok szeretettel üdvözli mindnyájukat, az imádkozó testvéreket stb.*

*A levélért a Missziói Lapokon át e helyen mondunk meleg köszönetet. Igaz részvéttel értesülünk kedves Kunszt Irén testvérünknek a balesetéről. Mi is áldjuk az Urat, hogy kegyelmesen megsegítette. Reméljük legközelebbi levelében már a csomag megérkezéséről kapunk hírt.

Missziói negyedóra.

Kedves gyermekek, mai missziói negyedóránkban arról emlékezünk meg, hogy 25 évvel ezelőtt Pozsonyban alakult meg az az országos Misszió Egyesület, amely a ti számotokra is rendezi a missziói negyedórát és az egész országban gondoskodik arról, hogy a felnőtt emberek se felejtkezzenek el a missziókról. Énekeljük el éberen és frissen azt az éneket: Dicsőség mennyben az Istennek! (Dunántuli énekeskönyv 1. sz. éneke.) 1. Dicsőség mennyben Istennek! Ég és a föld őt áldja! Ő teremtője mindennek, Örök az ő jósága. Védő szárnnyal minket befed, Ő ád igaz békességet. Csak ő a mi oltalmunk. 2. Dicsérjük, áldva imádjuk, Atya Isten nevedet, Hálás szívvel magasztaljuk Hű gondviselésedet. Határa nincs hatalmadnak, Kik hozzád hívek maradnak, Boldogok már e földön. — Imádkozzunk: Mennyei Atyánk! Dicsőitjük és hálával imádjuk nagy nevedet, azért, hogy 25 évvel ezelőtt a Szentlélek utján országos Misszió Egyesületünket megteremtetted és azóta fenntartottad, holott az emberek majdnem egészen elfetejtkeztek róla. Kérünk, ne vigy minket a kísértésbe, nehogy mi is úgy járjunk, mint a világháború előtti kor felnőtt emberei. Sok mindenről elfelejtkeztek, egyszercsak beleestek a világháború szakadékába, melyből sokan még most sem tudnak kiszabadulni. Mennyei Atyánk, mi Teljesen Tőled akarunk függeni, csak Benned bízunk, ne engedj hát kísértésbe esnünk. Ámen!

Kedves Gyermekek, most pár szót mondok a világháborút megelőző pár évről, melyet most is sokan „jó világnak" mondanak. A világháború előtt tényleg általános jólét uralkodott. Sokféle munka között választhatott az ember és mindenki, aki akart találni munkát, könnyen jutott jó keresethez. Munka nélkül senkinek sem kellett lézengenie. Ha itthon valaki megunta a dolgot, külföldön is kapott kenyeret bárhol. Aki kissé többet iskolázott, fiatal korában már annyi fizetést kaphatott, hogy havonta akár két rend ruhát is vehetett magának. A családokban általában könnyen éltünk, sok családban túlságos jómód is volt. Étel, ital dolgában senkinek sem kellett hiányt szenvedni. A szegénység szégyen volt, mert csak az igen gyarló és gonoszul tékozló ember volt igazán szegény.

Akkor még magyar evangélikus egyházunk is gazdagnak mondhatta magát. Volt nem egy olyan gyülekezetünk, hol még egy templomot is tudtak volna építeni a régi mellé. Városokban a messze lakó hívek kellő istentiszteleti előkészítésére egészen könnyen lehetett volna szerte-széjjel még 3—4 imaházat építeni. Több lelkipásztort és tanító bácsit is lehetett volna hívni nagyok és kicsiny hívek oktatására és nevelésére. Minderre elégséges lett volna az a pénz, amit háború előtt szorgalmasan gyűjtögettünk s ami aztán a háborúban elveszett.

Abban a világháború előtti gazdagságban sok ember úgy élt, mint a biborba öltözött gazdag ember, aki napról-napra vígan lakomázott és éppen ezért észre se igen vette az ajtója előtt fehvő Lázárt. Pedig ha a szemünkkel nem látunk szegény és nyomorult Lázárokat, akkor a lelkünk könnyen elfelejtkezik a lélek nyomorúltjairól, akik éhezik és szomjúhozzák az evangéliumot, az Igét. A testi szegények a lelki szegényekre figyelmeztetnek bennünket, azért vannak a világon, hogy a lelki szegényeket sajnáljuk első sorban, azután a testi nyomorultakon és szegényeken is segítsünk.

A gazdag, jó világ egyik gazdag napján, 1909. febr. 2-án Nagy-Magyarország minden tájáról evangélikus hívek jöttek össze Pozsonyba, e város nagy evangélikus gyülekezetébe, két áldott templomába. Összesereglettek. Felemelték a szemüket az égre, hálát adtak a sok gazdag ajándékért, amit kaptak Istentől és így szóltak a szivükben: Ha a jó Isten gazdagsággal áldott meg bennünk, akkor ezzel mondani akar nekünk valamit és nekünk ezt meg kell értenünk. Ha a közelünkben nem látunk Lázárokat, akkor messzebbre kell néznünk, a pogányok millióira és ha ott a messzeségben látjuk őket, éppúgy könyörülnünk kell rajtuk, mintha itt feküdnének az ajtónk előtt. A lelkiismeretében mindenki újból hallotta Jézus szavát: Menjetek el az egész világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtett lénynek. És most mintha ehez az Igéhez hozzá illett volna az, amelyet a gazdag ifjúnak mondott Jézus: — Ha tökéletes akarsz lenni — magyarhoni evangélikus egyházam — eredj, add el minden vagyonodat és oszd el a szegényeknek. Akkor kincsed lesz a mennyben s azután jöjj és kövess engemet.

Megalakult akkor a Misszió Egyesület, de egyházunk minden vagyonát nem tudta az Urnak szentelni az országépítés céljaira. Sőt egyes emberektől is édes keveset tudott a pogánymisszió céljaira megszerezni és feláldozni. A vagyont a

világháborúban áldoztuk fel a földi hazánkért. A mennyei kincs azonban megmaradt. Ti még egészen nem értitek, de az a Misszió Egyesület, mely a háború előtt alakult, a háború és forradalmak alatt szunnyadozott, az most új életre támadt és ez az a mennyei kincs, amely minden földi vagyonnál többet ér és amelynek a birtokában lehet Jézust követnünk. Azért alakítjuk meg a Missziói Gyermékszövetséget, mert abban nyertek majd előkészítést a Misszió Egyesületben való nagy és szent munkához.

Most febr. 2-án Budapesten volt a Misszió Egyesület 25 éves fennállásának az emlékünnepe. Akik most összejöttek Budapesten, tirátok is gondoltak Kedves Gyermekek, imádkoztak értetek és elhatározták, hogy titeket segíteni fognak, hogy a misszió mezején minél derekasabban dolgozhassatok és Megváltó Uratokat megtalálhassátok.

Mondjuk el most buzgón a Miatyánkot.

Hogy pedig örök emléketek és kincsetek maradjon, megtanuljuk most Megváltó Urunk missziói parancsát, amint az Máté ev. 28. részében a 19—20. versben írva van: Menjetek tehát el s tegyétek tanítványokká mind a népeket, megkeresztelvén őket az Atya, a Fiú és a Szent Lélek nevébe, tanítva őket, hogy tartsák meg mindazt, amit én parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok mindén napon a világ végezetéig.

Most elénekeljük a kezdő ének 3. és 4. versét: Jézus Krisztus, hála néked, Istennek egyszülöttje! Megváltónk vagy, drága véred, Bűnünket eltörölte. Szálljon néped imádsága Hozzád, Istennek báránya, Óh irgalmazz minékünk! Óh Szent Lélek, vigasztalónk, Áldunk segítségedért! Adj erőt, légy oltalmazónk, Ha a Sátán megkísért. Hű gyámolunk, maradj velünk, Áldd meg, szenteld meg életünk, Légy ösvényünk világa!

Nitschinger János.

Ha egyházunk élő egyház volna,

vagyis, ha minden egyes tagja át volna hatva a Krisztus Istenfiúságában való hittől s érezné ezen hitnek boldogító és üdvözítő erejét, akkor maga az egyház, mint ilyen, terjesztené a missziói parancsot ... Azért, míg Isten Lelke nem ébreszti köztünk is új életre a holt csontokat, nem is kezdhetünk valamely önálló missziói mező megművelésébe ... Ha hazai Misszióegyesületünk a hívők lelkes felkarolása folytán megerősödik, úgy belefoghatunk azon missziói munkába, amelyre Külmisszió c. folyóiratomban már 1900-ban rámutattam azt fejtegetve, hogy az alkotandó missziói egyesület főcélja a ... mohamedánus megtérítése lesz. (Scholtz Ödön beszédéből egyesületünk alakuló gyűlésén: 1909. febr. 2.).

Adjunk hálát!

1. Hogy a misszió parancsa királyi parancs s így egyesületünk és munkánk minden fogyatékossága mellett is a Királyok Királyának védelme alatt áll.
2. Hogy az Úr Misszióegyesületünket 25 éven át megtartotta s hogy abban az Ő szent tűzét adja.
3. A Kis Harangszóért, mint a velünk jubiláló Harangszó első jubileumi alkotásáért, amely a missziói gyermekszövetségek kiépítésében sokat segíthet.

Imádkozzunk!

1. Febr. 1—2-i nagy napjainkért, hogy minél többen részt vehessenek és Istennek ébresztő és megelevenítő Lelke töltsön be mindeneket: szólókat és hallgatókat egyaránt.
2. Jubileumi előadás-sorozatunkért, hogy az az ünneplés áldása és az Úr meglátásának hódító ereje alatt tarthassa munkaévünk első felét.
3. A közelgő böjti időkért, hogy több belső csendességünk legyen s a kibeszélhetetlen erőket árasztó golgothai kereszttel minél mélyebb közösségbe jussunk.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A febr. 13-i megemlékezés alapigéjét boldogult Löw Fülöp locsmándi lelkész beszédéből vesszük, aki az alakuláskor a németnyelvű igehirdetést végezte: II. Kir. 2, 19—22. és Máté 28, 16—2é. „Egy maroknyi Krisztus lelkétől telített személyiség hozta a mentést a haldokló világba ... Álljunk a létra hegyére! Mint az a tűzoltó, aki az utolsó fokról nem érte el a megmentendőt s ezért felpattant a létra oldalfájának csúcsára. És sikerült, mert a többiek az alatt a létrát feszesen tartották."

HIREK.

Jubileumi programmunkban az elején némi változás van. A megnyitás és Br. Podmaniczky előadása febr. 1-én d. u. 4-kor lesz. A Missziói Tanács ülése 1/26-kor s a szeretetvendégség már 6-kor. A helyes az, amit a külön nyomtatásban megjelent meghívón találunk.

Ünneplésünknek csak egyik része játszódik le febr. 1- s 2-án. A munkaév első felében a hónap második keddjén *Jubileumi Előadássorozatot* tartunk a következő sorrenddel: Jan. 9. Mi teheti jelentőségteljessé az új évet a misszió számára? Szabó József győri lelkész, a Harangszó felelős szerkesztője. — Bibliamagyarázat: Drenyovszky János kispesti vallástanár. Febr. 13. A Lipcsei Misszió Afrikában. Danhauser László budapesti vallástanár. — Bibliamagyarázat: Balikó Lajos tábori főesperes. Márc. 13. Mozaikok a magyar külmisszió történetéből. Dr. Hilscher Zoltán felsőkereskedelmi isk. tanár. — Bibliamagyarázat: Kemény Lajos esperes. Ápr. 10. A misszió sorsdöntő órája. Dr. Karner Károly soproni egyetemi tanár, a Keresztyén Igazság felelős szerkesztője. — Bibliamagyarázat: Dr. Jánossy Lajos komáromi lelkész. — Máj. 8. A mohamedán misszió és mi magyarok. Dr. Csia Sándor főorvos, a Ref. Missziói Szövetség igazgató-elnöke. — Bibliamagyarázat: Schulek Tibor tábori főlelkész. Jún. 12. Finn testvéreink 75 éves külmissziója. Zászkaliczky Pál pitvarosi h. lelkész. — Bibliamagyarázat: Johnson Gisle norvég lelkész. Júl. 10. Christananda hindu ev. lelkész missziója. Gáncs Aladár titkár. — Bibliamagyarázat: Rimár Jenő vallástanár.

A budapesti tagok jan. 9.-i összejövetelét a jubileumi előadássorozat megkezdése tette ünnepélyessé. Szabó József győrt püspöki másodlelkész mélv megalázkodásra késztető, ébresztő hangon beszélt a misszió ellenségeiről: a közönyről, az önteltségről, a faji és nemzeti elvakultságról. Még az énekeskönyvünkön is meglátszik, hogy milyen mostoha gyermek volt a külmisszió. Csak 2 énekünk szól róla. Az új évet az teheti jelentőségteljessé, ha azok, akiket már foglyul ejtett a misszió Ura, nem tágítanak a legnagyobb ellenvetések közt sem. — Drenyovszky János arról az igéről beszélt, amelyről az alakuláskor a magyar igehirdetés szólt Csel. 16, 8—15. Mily egyszerű eszközöket használ fel az Úr a legeslegnagyobb dolgok elindításánál. — A női csoport óráján Br. Podmaniczky Pál előadását olvasták, amely a nyiregyházi konferenciára készült s amely azt mutatja be, hogy a Biblia diadalutja egyszersmind a misszióé is és fordítva. A febr. 1.-i szeretetvendégségen a női csoport vállalta a háziasszonyi tisztet. Akik a szeretetvendégséghez természetben akarnak hozzájárulni, febr. 1-én d. u. 3 óráig juttassák el adományaikat a KIE.-be, Horánszky u. 26. II. — Legközelebbi összejövetelünk febr. 13-án lesz **este 1/26-kor**, amelyen Danhauser László és Balikó Lajos adnak elő. — A nők összejövetele d. u. 4-kor kezdődik. Mindenkit szeretettel látunk: Üllői ut 24.

Gyermekszövetségünk első fecskéje megjelent. Nem is várt helyen, Kölesden. Farkas Zoltán lelkész alakította meg a lapunk mult számában közölt felhívás nyomán: január 6-án hagyományos missziói napunkon. A gyermekszövetségnek 48 tagja van. akikkel a lelkész és neje foglalkozik. Igen nagy örömmel üdvözöljük őket. 84. Zsolt. 3, 4.

Székesfehérvarott a Missziói Fiókegyesület szeretetvendégség keretében ünnepelte meg Vizkereszt napját. Irányi Kamill lelkész tartott megragadó bibliamagyarázatot, Maurer Endre főreál. isk. tanár a fiókegyesület titkára missziói történeteket olvasott fel s többen szavaltak. A szeretetvendégségen 90 körül volták. A tiszta jövedelem meghaladta a 25 P-t.

Tiszaföldvár ez éven is szép offertóriumot küldött: 117 P-t. A nőegylet tagjai háziperselyt tartanak, kézimunkákat adnak és sorsolnak ki a misszió javára. Minden mögött a lelkész, Brózik Károly és leánya, egészségben törékeny, de hű szíve dobog.

Kiadós volt jan. 6.-a Győrben is. Kelló Gusztáv szarvasi lelkész és misszióegyesületi elnök hirdette az igét a délelőtti istentiszteleten és előadást tartott a vallásos estén a külmissziói munka örömeről.

A Harangszó nagyon szép vizkereszti külmissziói számot adott. E helyen is köszönjük, hogy ezt új gyermeklapjával, a Kis Harangszóval együtt megküldte lapunk minden olvasójának s viszont a maga nagy olvasógárdájának ajánlotta a mi lapunkat.

A Kis Harangszó minden második vasárnap jelenik meg. Előfizetési ára külön címszalaggal 1 évre 80 fillér.

Tömeges rendelés esetén a kiadóhivatal kedvezményt ad. Cím: Győr, Petőfi tér 2. Ittzés Mihály, ifjúsági lelkész, szerkesztő.

A Bethánia dec. 20.-i evangélikus óráján befejezték Luther Nagy Kátéjának megbeszélését. A bibliamagyarázat Zsid. 1, 6-ról szólt. Mily sok biztatás és megnyugtató van abban, hogy Isten nem úgy magárahagyva küldte, hanem maga hozta be az Ő elsőszülöttjét ebbe a világba.

Az Alliansz imahetet mind több helyen tartják meg egyházénkban is. Egyes helyeken egészen meglepő volt a látogatottság. Bpesten a közös nap jan. 10-én volt a fasori ref. templomban. Ev. részről Báró Kaas Albert egyetemi tanár tartott előadást. A Jézusban való hit nélkülözhetetlen erejéről tett bizonyságot a nemzeti életben.

Boszágh Pál tótkomlósi ifjú testvérünk, aki a külmisszióba készül, febr. elején megy ki Gallneukirchenbe előtanulmányok végzésére. Gondoljunk rá imáinkban!

D. Dr. Ihmels Károly a lipcsei misszió igazgatója jubileumi konferenciánk végeztével febr. 3-án este Győrben, 4-én d. e. és d. u. pedig Sopronban fog előadást tartani.

A febr. 2-i szeretetvendégségre ne felejtsünk el előre bejelentkezni. Határidő: jan. 31. Cím: Gáncs Aladár titkár Bpest, VI. Hermina ut 35/d. Díj: 1 P — a helyszinen fizetendő. (Horánszky u. 26. II.)

A Ker. Ifj. Egyesület dec. 8-án ünnepelte fennállásának 50 éves jubileumát. A díszközgyülésen jelen volt e nyugalomba vonuló Sartorius Ernő, az európai KIE mozgalmak vezető egyénisége. Részünkről a titkár köszöntötte a jubiláló egyesületet, mely az ébredés szavát elsőnek hozta az alvó magyar lelki életbe s amelyből a magyar ref. és ev. belmissziói mozgalmak legtöbbje első indítását nyerte. E helyen is kérünk áldást a KIE-re, különösen annak ev. ágára. Szép volna, ha a Balaton partján, Akaliban most készülő nyári táborában egy Wartburg névvel tervbe vett barakk felépítéséhez egyesületünk tagjai jelentősebb összeggel hozzájárulnának. Most, hogy missziói gyermekszövetség szervezése van a programmunkban, közelfekvő, hogy néhány év mulva már a külmisszió kis gárdája is rendezhetne ott konferenciát. Különben is a KIE munka és a külmisszió az amerikai megindulásnál együtt járt. Reméljük, hogy az új félszázadban nálunk is együtt fog járni. 110. Zsolt. 3.

A Ref Külmissziói Szövetség dec. 6-án tartotta közgyülését. Évi bevételük meghaladta a 20.000 P-t. Azzal, hogy több misszionárius eltartását biztosítják részben vagy egészben, buzdító példaként állhatnának előttünk.

A protestáns fogházmisszió csatlakozott a Prot. Patronage Egyesülethez, mely dec. 11-én tartotta D. Dr. Raffay Sándor és Gróf Ráday Gedeon elnöklete alatt 25 éves jub. közgyülését. A fogházmisszió jelentőségét Dr. Molnár Gyula ismertette. Reméljük, hogy ev. részről egyesületünk tagjai s főleg a női csoport segíteni fog, hogy ez a munka is nagyobb mértékben végezhesse a lélek- és életmentés feladatát.

Északi fény. Irta Edquist Márta, svéd eredetiből fordította Br. Podmaniczky Pál. Sopron, 1933. — A könyv alcíme: Képek a lapp ébredés történetéből. Báró Podmaniczky Pál a Parasztprófétában a finn ébredést, ebben a könyvben a lapp ébredést mutatja be a magyar keresztyénségnek. Örvendetes hogy északi evangélikus testvéreink vallásos életét közelebbről megismerhetjük ezekből a könyvekből. Edquist Márta 14 képben mutatja be a lapp ébredést, amely Laestadius nevéhez kapcsolódik. Magának Laestadiusnak a személye és munkája azonban nem foglalja el a főhelyet ebben a könyvben. Itt inkább egyes tükördarabokat találunk, amelyek jellemzők nemcsak az ébredési mozgalomra, hanem általában véve is a lappok vallásos életére. Melegen ajánljuk olvasóinknak a könyv megszerzését.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1933. évi december hó 21-től december hó 31-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Markó Emma Salgótarján 4.— P, Nitschinger János Sopron 2.— P, Urban Arnold Bpest 2.— P, Cséry Lajos lelkész, Dombovár 4.— P.

Offertórium: Kisterenyei egyház 8.45 P.

Perselygyűjtések: Fehér Zsigmond Lébény —.40 P, Stinner Mihály Lébény 1.— P, Tóth Mihály Lébény 1.08 P, Bősze László Lébény 2.60 P, Németh

Károly esperes, Lébény 16.97 P, özv. Bősze Andrásné Lébény 1.30 P, Stoll Ernőné Nyiregyháza 2.66 P, Marko Emma Salgótarján 2.60 P, Evang. Leányegylet Salgótarján 3.— P, Dr. Kneffel József Kiskőrös 7.— P.

Adományok: Balek Mária Lébény 2.— P, Vasárnapi iskolások Lébény 10.75 P. Ecker Eliz Levél 10.— P, Kovács Ilona óvónő és a bánszállási vasárnapi iskolások 3.— P, Steinhübelné Bpest 3.— P.

Előfizetés a „Missziói Lapok"-ra: Forgó Sándorné Dombovár 1.20 P.

Kamatok: Missziói Alap kamatai 1933. január 1-től junius 31-ig 21.60 P. Missziói Alap kamatai 1933. júl. 1-től dec. 31-ig 21.90 P. Missziói Alapítvány knmata —.20 P. Lipcsei utiköltség számla kamata 5.43 P.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1934. évi január hó 1-től január hó 15-ig befolyt összegekről.

Tagdíjak: Belák Sándor lelkész, Tokaj 1933. évi 4.— P, Borgulya Endre Szarvas 1932. évre 2.— P, Brenn Zoltán lelkész, Zalaegerszeg 1934. évre 4.— P, Takács Gyula Meszlen 1933. évre 4.— P, özv. Borsos Józsefné Bpest 1934. évre 3.— P, Marcsek János ev. lelkész, Ózd 1934. évre 4.— P, Marcsek Jánosné Ózd 1934. évre 4.— P, Ifj. Luther Szövetség Ózd 1934. évre 4.— P, Béldi Sándor Bpest 1934, évre 5.— P, Bőjtős László lelkész, Vadosfa 1933. évre 4.— P, Németh Károly esperes, Lébény 1934. évre 4.— P, Kiss Samu lelkész, Nagybarátfalu 1933. évre 4.— P.

Offertoriumok: Bpesti-kelenföldi egyház 18.86 P, Bokodi egyház 3.26 P, Pestszentlőrinczi egyház 5.12 P, Kispesti egyház 7.— P, Budapesti-angyalföldi lelkészi kör 5.— P, Ceglédi egyház 11.81 P, Tiszaföldvári egyház 1933. évi 6.50 P, Ozdi egyház 5.— P, Izményi egyház 1.— P, Nemespátrói egyház 7.50 P, szekszárdi missziói órák 9.20 P, Szekszárdi egyház 8.— P, Péceli egyház 5.44 P, Rákoscsabai egyház 3.73 P, Komáromi egyház 3.84 P, Győri egyház 53.28 P, Győri fiú és leány diákszövetség 2.30 P, Börcsi fiókegyház 2.70 P, Szentgotthárdi egyház 7.02 P, Levéli egyház 18.— P.

Adományok: Borcsiczky Károly B.-pest 10.— P, „Atom" 3.— P, özv. Feigl Józsefné Kispest 1.— P, Budapest Társ utcai bibliakör 10.— P, Babik Erzsébet Tiszaföldvár (egy díszpárna kisorsolásából) 24.60 P, Kiss Kálmánné Tiszaföldvár (asztalterítő kisorsolásából) 25.60 P, Ifj. Szabó Károlyné Tföldvár 3.— P, Néposz Ilona Tiszaföldvár —.90 P, Pronbszky Józsefné Ozd 5.— P, Evang. lelkészi hiv. Levél 11.80 P, Horváth Miklós Győr 1.— P, özv. Tóth Józselné Győr 1.— P, Tamás és magyarbokori evang. hívek 2.— P.

Perselygyűjtések: Székesfehérvári egyház 8.97 P, Pestszentlőrinczi ev. konfirmáltak egyesülete 3 62 P, özv. Kertész Kajosné Kispest 4.— P, Mészáros Lászlóné Kispest 2.50 P, Budapesti Üllői uti imaházban jan. 9-én tartott külmissziói bibliaórán 3 69 P, Wolf Lajos lelkész Cegléd 2 persely 3.99 P, — Tiszaföldvári egyházból: Ifj. Gálik Sándorné 1.— P, Gilán Bálintné 1.— P, Hruska Jánosné 1.— P, Ludván Katalin 1.— P, Reznák Mátyásné 1.— P, Benyus Esztike 1.50 P, Kun Lajosné 1.87 P, Benyus Istvánné 2.— P, özv. Tyihák Istvánné 2.— P, Huszár Esztike 4.— P, A. Petyus Istvánné 5.— P, Brozik Károlyné, lelkész neje 10.86 P, Stark József Ózd 3.26 P, Ózdi Női Luther-Szövetség 4.50 P, Marcsek János lelkész Ózd 2.— P, Ifj. Luther Szövetség Ózd 2.— P, Evang. Leányegylet Pusztaföldvár 2.56 P, Bálint Istvánné Győr 9.— P, Klauzer Józsefné Győr 9.41 P, Farkas Lidia Győr 5.15 P, Algimnázium és polgári iskola Szentgotthárd 3.18 P. — A székesfehérvári fiókegyesület 1933. évi 1/3 részesedése 25.93 P. A tiszaföldvári egyház missziói est jövedelme 25.80 P. A szekszárdi egyház jan. 6-i missziói vallásos est jövedelme 10.— P.

Előfizetések a „Missziói Lapok"-ra: özv. Matern Jánosné Kisláng, Fehérm. 1.— P, Szekszárói missziói csoport 1934. évre 1.— P.

Iratterjesztés: Salfer Károly lelkész, Pestszentlőrinc 1.30 P.

Kamat: Postatakarékpénztári kamat 1933. évre 9.71 P.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1934. jan. 15 én.
Csekkszámla száma 16.188.

Broschkó G. Adolf pénztáros
IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.